

AMPAPA't

EL BUTLLETÍ DE L'AMPA DEL CEIP VILA OLÍMPICA / NÚM.11 / BARCELONA, 19 DE JUNY DE 2008

editorial

Un prestigiós economista que vesteix americanes de pallaso va dir una vegada que no hi ha ningú que condueixi el seu cotxe per la carretera mirant pel mirall retrovisor. Perquè tothom sap que el futur que tenim per davant serà molt diferent del passat que hem deixat al darrere.

Quan tingueu aquest butlletí a les vostres mans, setanta-cinc nens i nenes de sisè de primària hauran acabat ja la seva festa de comiat de l'escola. Al setembre emprendran un nou camí amb unes fites que ja els comencen a resultar familiars: ESO, batxillerat, universitat, màster... Han passat nou anys de la seva vida -i només en tenen dotze- en una escola magnífica que mai no podran oblidar. Però per als reptes que es trobaran en la nova etapa que ara inicien no els serviran de res els records, no els ajudarà gens mirar enrere i refugiar-se en els càlids braços de la nostàlgia.

No sé per on heu començat a llegir l'AMPAPA't, però segurament que ja heu notat que bona part dels continguts d'aquest número 11 giren al voltant del que potser sigui el principal fenomen del segle XXI: la immigració. De fet, el pensador alemany Hans Magnus Enzensberger va escriure no fa gaires anys que els grans moviments migratoris encara no s'havien iniciat. A totes aquestes persones que abandonen els seus països amb el reclam d'alguna promesa, tampoc no els ajudarà gens mirar enrere. La major part d'ells no tornaran mai als seus països. Segons un estudi de la Fundació Bofill, quan portin cinc anys aquí només un 10% voldrà tornar, però quan portin deu anys aquest percentatge s'haurà reduït al 2%.

Acostumem a moure'ns per la vida amb una motxilla carregada de passat i de records. De vegades és necessari alleugerir el pes i cremar una part del que hi portem a dintre per fer espai a la ment i obtenir energies per afrontar els nous projectes.

.-AM

cinc idees

Per Agustí Clua

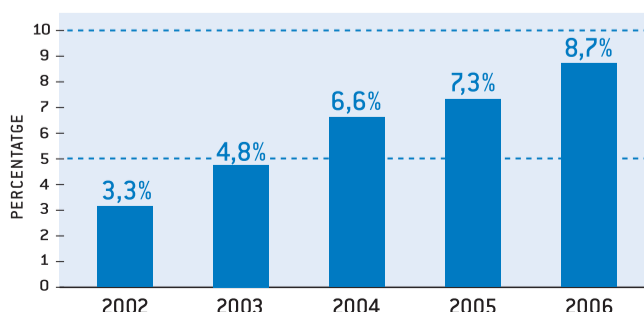
Processos cognitius i emocionals
Per Carme Timoneda, psicopedagoga.
Lloc: Seu del Departament d'Educació
30 de maig de 2008, 21.00 hores.

- 1 El cervell no tanca mai la porta, mai no és massa tard.
- 2 Quan prenem decisions, la part del cervell que intervé és l'emocional: sents que hi ha perill abans de reconèixer que allò del davant és una serp, per exemple.
- 3 Quan el nen aprèn a caminar, també aprèn a saber com se sent davant dels altres durant l'aprenentatge.
- 4 Recordem la part emocional del fet que el pare ens duia a coll, però no la part conscient.
- 5 Cal crear constantment el desig d'aprendre.

xifres

Per Albert Girona

% D'ALUMNES IMMIGRANTS VS TOTAL D'ALUMNES A LA PROVÍNCIA DE BARCELONA

agenda

Per Mercè Escuer

Concerts al Palau Robert

LES NITS D'ESTIU AL JARDÍ DEL PALAU ROBERT

2008 Any Europeu del Diàleg Intercultural

www.gencat.cat/palaurobert

SINOUIJ. Dijous 26 de juny de 2008, a les 20:30h.

EL PONT D'ARCALÍS & LES VIOLINES. Dijous 3 de juliol de 2008, a les 20:30h

MARIA DEL MAR BONET & BIEL MESQUIDA

Dijous 10 de juliol de 2008, a les 20:30h.

CHICUELO. Dijous 17 de juliol de 2008, a les 20:30h.

A L'ALTRA BANDA. Dijous 24 de juliol de 2008, a les 20:30h.

Entrada lliure.

PARC DEL MONTNEGRE I EL CORREDOR Passejades 2008

www.diba.cat/parcsn

• Diumenge 29 de juny: **Sots de soler** – Sant Iscle de Vallalta

Punt de trobada: Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, a les 10h

• Divendres 8 d'agost: **Bicicletada popular** – Dosrius

Punt de trobada: Plaça Can Massuet, a les 17h

• Diumenge 14 de setembre: **Expedicions als confins de llevant** – Sant Cebrià de Vallalta

Punt de trobada: Centre d'Informació de Sant Cebrià de Vallalta, a les 9h

COVA MUSEU DE LA FONT MAJOR

www.covesdelespluga.info

Població: L'Espluga de Francolí

Horari: De dimarts a diumenge, de 10:30 a 13:30h i de 16 a 18h

Dates: fins al 28/12/2008

CIRC CRIC

www.circric.com

Lloc: entre de Recerca de les Arts

Població: Sant Esteve de Palautordera

Dates: fins al 27/07/2008

Horari: Dissabtes a les 17:30h

i diumenges a les 11:30h

MERCAT D'ARTESANIA, CUINA I MÚSIQUES DEL MÓN

www.festivaldetorroella.com

Lloc: Passeig de l'Església

Població: Torroella de Montgrí

Dates: 26 i 27 de juliol de 2008

l'entrevista

a Àngel Muñoz, professor de secundària i educador d'aules d'acollida. Per Lluís Rius Alcaraz

“LES AULES D'ACOLLIDA FACILITEN UNA ADAPTACIÓ ACADÈMICA I EMOCIONAL”

Àngel Muñoz Lahoz va néixer en un petit poble de Terol fa 47 anys, però als 9 anys va venir a Barcelona. “O sigui que sóc un immigrant més”. És llicenciat en Filologia Hispànica i es dedica a l'ensenyament des de fa 24 anys. Ara en fa deu que treballa al

barri del Poblenou, a l'IES Front Marítim. Creu que «des de les escoles i els instituts podem fer un bon treball per viure i conviure sense prejudicis».

LR.- Ens podries explicar en què consisteixen, les aules d'acollida?

AM.- Ja fa uns quants anys que la nostra societat viu un canvi social molt important, amb la immigració. Una de les claus de la societat és l'educació i, per tant, el sistema educatiu ha d'adaptar-s'hi. Des de fa quatre anys les aules d'acollida permeten atendre l'alumnat nouvingut. El que pretenem des de l'aula d'acollida de l'IES Front Marítim és crear un espai i uns mitjans que siguin referents per a aquest alumnat que ve d'altres països, amb una llengua, una cultura i un sistema educatiu diferent del nostre, i poder-los facilitar una adaptació que conjugui l'estat acadèmic i l'emocional.

LR.- Quin paper hi juga, l'acompanyament emocional?

AM.- Els alumnes nouvinguts porten una càrrega emocional que si no es tracta bé dificultarà tota la tasca escolar. Des del primer moment en què em vaig fer càrrec de l'aula d'acollida, la meua intenció va ser que l'acollida fos afectiva i efectiva. Afectiva quant a l'estat emocional, perquè si això es treballa bé serà efectiva des del punt de vista acadèmic. L'alumnat s'ha de sentir acompanyat en un procés en el qual tot és nou per a ells. És molt important atendre les seves necessitats lingüístiques inicials per poder accelerar el procés d'aprenentatge i aconseguir així que tots ells assoleixin el més aviat possible una competència comunicativa bàsica, que els ha de facilitar la incorporació a la dinàmica del grup-classe ordinari i també treballar els hàbits des del punt de vista acadèmic.

LR.- És necessària algun tipus de preparació, per a conduir una aula d'acollida?

AM.- En primer lloc el que cal és una predisposició per treballar amb uns alumnes que vénen d'arreu del món, que han deixat tot el que ens conforma com a persones -la família, els amics, els costums- i que tenen una llengua i una cultura diferents. A la vegada, com qualsevol ensenyant, hem d'estar al dia de la renovació i innovació de metodologies pedagògiques. L'aula d'acollida és una aula viva en què els materials han d'estar adaptats per a diferents nivells i diferents ritmes d'aprenentatge. No tots els alumnes vénen amb la mateixa escolarització.

LR.- És un treball a llarg termini o és possible ja parlar de primers resultats?

AM.- Això depèn de l'escolarització prèvia que hagin tingut i del país d'on arriben. No és el mateix un alumne que ve de la Xina o el Paquistán d'un alumne que ve de Xile o del Perú. Que hagi anat a una bona escola o que no. La barrera idiomàtica per a un alumne de llengües no romàniques suposa que el seu aprenentatge sigui més lent. Al nostre institut tenim alumnes que van passar per l'aula d'acollida i que ara estan acabant l'ESO amb uns resultats extraordinaris, d'altres que han acabat la secundària i estan fent un cicle formatiu, i d'altres que es despenguen del sistema educatiu, com qualsevol noi o noia.

LR.- Fins a quin punt incideix l'origen dels alumnes de les aules d'acollida, a l'hora d'optar per una dinàmica o una altra?

AM.- A l'aula d'acollida hi ha nois i noies provinents de molts països: aquest curs tenim vint-i-tres alumnes de tretze nacionalitats diferents. Això implica diversos nivells: no tan sols per edat, sinó pel nivell d'escolarització que han tingut

(continua al darrere)

(continuació de l'entrevista)

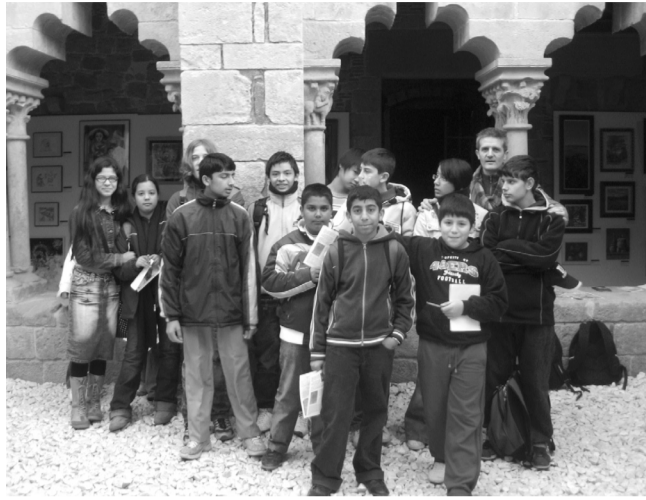
als seus països. Per tant, la dinàmica de l'aula és molt viva. A l'aula d'acollida fem llengua catalana, socials i experimentals, i les altres matèries es fan amb el grup-classe al qual estan adscrits. Els ritmes d'aprenentatge són diferents: des de l'alumne que ve d'un país sud-americà, com ara l'Uruguai, l'Argentina o el Perú, que arriba amb un bon nivell acadèmic i que amb un curs d'estada a l'aula acollida es pot incorporar amb garanties a l'aula ordinària; a l'alumne paquistanès o xinès, que ha de començar des de la lectoescriptura més bàsica i que hi ha de passar més temps.

LR.- S'hi impliquen, els pares i mares dels nens i nenes de les aules d'acollida?

AM.- En general la implicació familiar és molt bona, amb algunes excepcions de famílies a les quals has d'insistir per poder parlar amb elles. Però solen respondre de seguida i preocupar-se'n molt. El fet de poder donar als seus fills una bona educació els preocupa i hi estan a sobre.

LR.- Per què t'ha interessat, treballar-hi? Què pot moure un professor a fer-se càrrec d'una aula d'acollida?

AM.- En el meu cas ja havia treballat amb alumnes immigrants, integrats en aules ordinàries, i la feina que havia de fer era enorme: l'adaptació curricular, de material, tenir cura de les relacions entre els alumnes, que no sempre són fàcils... No oblidem que estan vivint una etapa molt important de la seva vida, l'adolescència, en què es creen vincles, prejudicis –trets

Alumnes de l'Aula d'acollida de l'IES Front Marítim. Sortida a Sant Pau del Camp (desembre 2007)

que els ajudaran a formar-se com a persones. Vaig veure que la feina de professor dins d'aquesta realitat era molt més rica, menys monòtona, i que t'obliga a una formació i a una preparació molt més àmplia. I també que és una tasca social que et permet poder fer alguna cosa més per a la nostra comunitat.

els pares opinen

Les PERSONES immigrants

Per Teresa Roigé. Cap de Programes Inserció Sociolaboral. Casal Infants del Raval. Mare de l'Ariadna (P4B)

Per parlar sobre un tema tan complex com és la immigració, en primer lloc l'hem de situar en un context geogràfic, com és el barri. En determinats barris motius diversos fan que els col·lectius de persones immigrants es concentrin i visquin en zones on normalment hi ha un risc

d'exclusió social molt alt. Per tant, el suport o ajut que es pugui dur a terme per atendre'ls va molt en funció del territori i de la xarxa social.

Les actuacions des de les organitzacions i administracions, si parlem de nens i nenes, van encaminades a activitats educatives vistes de forma integral –lleure i desenvolupament personal i social– amb l'objectiu de prevenir situacions d'exclusió i millorar les possibilitats d'adaptació per a la integració en l'escolarització.

L'escola ha de potenciar la igualtat d'oportunitats d'aquell alumnat que parteix de situacions desfavorables i ha de respondre adequadament a la seva diversitat. Cada cop més, respon a noves situacions i demandes en el seu paper de socialització i integració de l'alumnat, però també de les seves famílies.

Quan parlem de joves, per orientar-los cap a la seva formació laboral i aconseguir un lloc de feina, es treballa mitjançant un acompanyament personalitzat i adaptat per arribar a una integració social i laboral. I per arribar a aquesta integració, la demanda per fer una intervenció o una altra ve determinada no només per les seves competències bàsiques, o per la llengua, pels seus interessos o pel seu país d'origen, sinó també per la seva situació legal, ja que no és el mateix la situació d'un menor no acompanyat, que són els joves que veiem que dormen al carrer, que un menor tutelat de la Direcció General Atenció a la Infància (DGAIA), que té permís de residència; o que els menors o joves que han vingut per un reagrupament familiar, els quals sí que tenen permís de residència però no de treball.

El tret que els és comú és que són persones amb vivències majoritàriament molt dures fins arribar al país d'acollida. I quan arriben no és ben bé el que s'esperaven trobar... On són les oportunitats promeses? Les oportunitats poden ser-hi si al darrere hi ha una consciència social, empresarial i comunitària que ajudi a crear-les. La nostra participació com a ciutadans/es és important per generar canvis i aquest canvis es poden fer de formes molt diverses com: donant suport a entitats i a les escoles que intervenen en les problemàtiques, participant en accions socials que reclamin solucions concretes, oferint oportunitats de treball, intentant d'esforçar-nos a entendre l'origen i complexa realitat dels nens, nenes i joves, col·laborant voluntàriament en projectes socials i educatius... En definitiva, és una situació que ens afecta a tots i, per tant, nosaltres decidim si ens impliquem o no.

Els benjamins del Barcelona Tsunamis campions de Catalunya

Equip dels benjamins del Barcelona Tsunamis. Play Off per al títol del Campionat de Catalunya d'hoquei en línia a Vilanova i la Geltrú. (17 de juny)

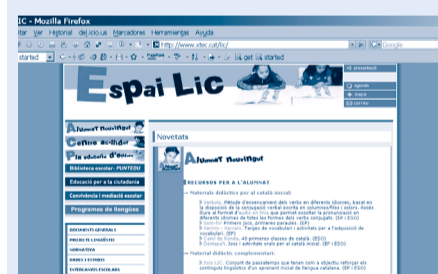
Gran Temporada dels Tsunamis.

Aquest any ha estat un gran any per als Tsunamis. Amb 4 equips a la Lliga de la Federació Catalana de Patinatge, l'equip Infantil ha aconseguit un meritori 6è lloc en la categoria més disputada de totes; els dos alevins han quedat 3r i 5è, i els benjamins ho han guanyat tot: **la Lliga** (en una final disputadíssima) i **la Copa Federació**. Aquest any també ha servit per fer les primeres proves d'un equip femení (que participa a la Copa Federació en categoria aleví) i els futurs benjamins i prebenjamins de la temporada que ve. El passat 7 de juny es va fer la cloenda de la temporada amb un sopar que va aplegar 150 "Tsunamis".

Felicitats, Tsunamis!!

linkoteca

Per Enric Senabre

ESPAI LIC. <http://www.xtec.cat/lic/>

Espai virtual sobre llengua i literatura orientat a la interculturalitat i la cohesió social, dirigit a professionals de centres educatius que es troben en el seu dia a dia amb la necessitat de gestionar la diversitat i complexitat social i cultural de les aules actuals i convertir-la en una oportunitat de millora i de creixement col·lectiu. També inclou recursos per a alumnes, com per exemple materials didàctics per al català inicial o continguts de suport per a les ciències naturals i les matemàtiques, així com eines, metodologies, estratègies, pautes d'intervenció i altres recursos de tota mena.

CONTES DEL MÓN. <http://contesdelmon.wikispaces.com>

Repositori obert i editable de contes del món, realitzat amb la col·laboració de l'alumnat de 3r ESO de l'IES Joanot Martorell de València, que actualment conté 25 textos i 39 contes narrats pels propis nois i noies del centre. No hi ha limitacions de gènere ni procedència: populars, rondalles, d'altres cultures i països literaris, coneguts, procedents de llibres, de webs o de relats orals sentits alguna vegada. El corb i la serp, La pell del cocodril, El mag de les pors, El petit heroi de Haarlem, Yosaku i l'ocell màgic i L'home enamorat del planeta Venus són algunes de les moltes històries de tot arreu que s'hi poden trobar.

videoclub en família

Per Amador Mas

• **Las uvas de la ira.** (The grapes of wrath). FORD, John.- USA, 1940, 129 minuts.

El crash econòmic de 1929 seguit d'unes tempestes de pols que van destruir les collites van provocar que entre 1935 i 1938 uns quatre-cents mil grangers del Midwest nord-americà perdessin la propietat de les seves terres i emigrassin a Califòrnia. Lluny de trobar la terra promesa que esperaven, van ser amuntegats en camps de barraques on vivien en condicions miserables i on eren explotats per compatriotes seus que els prenién la poca dignitat que els quedava. La pel·lícula segueix el viatge a través de la mítica Route 66 d'una família d'Oklahoma en una emigració interior de fa setanta anys que té bastants punts de contacte amb els actuals moviments migratoris.

• **14 kilòmetres.** OLIVARES, Gerardo.- Espanya, 2007, 95 minuts.

Road-movie a mig camí entre el documental i la ficció on s'explica el viatge d'uns joves que, a la recerca del somni europeu, abandonen el seu poble a Mali i arriben a una platja del sud d'Espanya després de travessar Níger, Algèria, Marroc i els catorze kilòmetres finals de l'estret que separa Àfrica d'Europa. La travessia, plena de perills i de persones sense escrúpols, té un final curiós.

llibres

Per Amador Mas

• **Jo també sóc catalana.**

EL HACHMI, Najat.- Columna Edicions. Barcelona, 2004. 195 pàgines.

Nascuda al Marroc l'any 1979, l'autora va venir a viure a Catalunya quan tenia vuit anys i el passat mes de gener va guanyar el Premi de les Lletres Catalanes Ramon Llull amb la novel·la L'últim patriarca. Quatre anys abans, però, havia publicat aquest llibre autobiogràfic on tracta temes diversos (identitat, llengua, religió...) i on descriu –jo diria que amb un punt d'amargor– els primers anys de la seva nova vida a Vic. Llegint el llibre vaig tenir dues sensacions: La primera, que sovint simplifiquem massa l'anàlisi quan parlem de la immigració des de la comoditat benestant de la nostra condició d'autòctons; la segona, que els podem tractar molt millor.